

- b) Jos arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan muihin vastaanottajiin, voiko olla olemassa todellinen mahdollisuus kilpailun vääristymiseen, jos muut vastaanottajat, jotka eivät ole kustannustenjakoryhmän jäseniä, voivat joko hakea kyseisen kustannustenjakoryhmän jäseniksi tai perustaa oman kustannustenjakoryhmänsä hankkiakseen samankaltaisia palveluja tai saada kseen vastaavat arvonlisäverosäästöt muilla menetelmillä (kuten perustamalla sivuliikkeen kyseiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan)?
- c) Jos arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan muihin palveluntarjoajiin, onko todellista mahdollisuutta kilpailun vääristymiseen arvioitava määrittämällä, onko kustannustenjakoryhmä varma jäsenistään koostuvan asiakaskuntansa säilymisestä riippumatta siitä, onko arvonlisäverovapautus käytettävissä vai ei — ja onko näin ollen kyseistä mahdollisuutta arvioitava sen perusteella, onko vaihtoehtoisilla palveluntarjoajilla pääsy kansallisille markkinoille, joille kustannustenjakoryhmän jäsenet ovat sijoittautuneet? Jos näin on, onko sillä merkitystä, onko kustannustenjakoryhmä varma jäsenistään koostuvan asiakaskuntansa säilymisestä, koska ne kuuluvat samaan konserniin?
- d) Olisiko kilpailun mahdollista vääristymistä arvioitava kansallisella tasolla suhteessa kolmannessa maassa, johon kustannustenjakoryhmä on sijoittautunut, toimiviin vaihtoehtoihin palveluntarjoajiin? [alkup. s. 19]
- e) Onko jäsenvaltion veroviranomaisella, joka vastaa arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanosta, todistustaakka kilpailun vääristymisen todennäköisyyden osoittamisesta?
- f) Onko jäsenvaltion veroviranomaisen hankittava erityinen asiantuntija-arvio sen kolmannen maan markkinoista, johon kustannustenjakoryhmä on sijoittautunut?
- g) Voidaanko todellinen mahdollisuus kilpailun vääristymiseen osoittaa yksilöimällä kaupalliset markkinat kolmannessa maassa?
- 3) Voidaanko kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta soveltaa käsiteltävän asian olosuhteissa, joissa kustannustenjakoryhmän jäsenillä on rahoitukselliset, taloudelliset ja organisatoriset suhteet toisiinsa?
- 4) Voidaanko kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta soveltaa olosuhteissa, joissa jäsenet ovat muodostaneet arvonlisäveroryhmän, joka on yksi ainoa verovelvollinen? Onko sillä merkitystä, että KIC eli edustajajäsen, jolle (kansallisen lainsäädännön mukaan) palvelut suoritetaan, ei ole kustannustenjakoryhmän jäsen? Jos sillä on merkitystä, tehdäänkö tämä seikka merkityksettömäksi kansallisessa lainsäädännössä säätämällä, että edustajajäsenillä on kustannustenjakoryhmän jäsenten ominaisuudet ja asema sovellettaessa kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11. 2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Valitus, jonka Liettuan tasavalta on tehnyt 1.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-508/15, Liettua v. komissio, 22.11.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Valittaja: Liettuan tasavalta (asiamies: R. Krasuckaitė)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-508/15 ⁽¹⁾ (valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi siinä Euroopan komission 22.6.2015 antaman täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119 kumoamista koskevan kanteen

- kumoaa Euroopan komission 22.6.2015 antaman täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119 ⁽²⁾ tai palauttaa valituksenalaisen tuomion unionin yleisen tuomioistuimen uudelleen käsiteltäväksi
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Liettuan tasavalta vaatii unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-508/15 antaman tuomion kumoamista seuraavin perustein.

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, että asetuksen N:o 1257/1999 ⁽³⁾ 33m artiklan 1 kohdassa säädetty poikkeus liittyy vain tilan luovuttajien ikään, koska kyseinen säännös selvästi liittyy maitokiintiön näyttönä maatalouden kaupallisesta tuotannosta.
2. Unionin yleinen tuomioistuin otti lisäksi tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon valituksenalaisen tuomion 74–79 kohdassa, kun se päätteli, että Liettuan tasavallan hallitus ei ollut näyttänyt toteen, että se, että kantajalla oli maitokiintiö, merkitsi, että hän harjoitti kaupallista maataloustuotantoa, mikä olennaisesti ei vastannut sille esitettyjä asiakirjoja.

⁽¹⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) tuomio 22.11.2018, Liettua v. komissio, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ EUVL 2015, L 182, s. 39.

⁽³⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 (EYVL 1999, L 160, s. 80).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Bruxelles, section Cour des marchés (Belgia) on esittänyt 8.2.2019 — Viasat UK Ltd ja Viasat Inc. v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(asia C-100/19)

(2019/C 131/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles, section Cour des marchés

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Viasat UK Ltd ja Viasat Inc.

Vastaaja: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Muut osapuolet: Inmarsat ventures Ltd ja Eutelsat SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja tarjoavien järjestelmien valitsemisesta ja valtuuttamisesta 30.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 626/2008/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohtaa, 7 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jos ilmenee, että tämän päätöksen II osaston säännösten mukaisesti valittu operaattori ei ole tarjonnut satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja satelliittivälitteisen matkaviestintäjärjestelmän välityksellä tämän päätöksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa asetettuun määräaikaan mennessä, saman päätöksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on evättävä tältä operaattorilta maanpäällisten tukiasemien käyttöönottoon tarvittavat valtuudet, koska se ei ole täyttänyt hakemuksessaan antamaansa sitoumusta?